

Vastaaja: Bulgarian tasavalta (asiamiehet: T. Ivanov, D. Drambozova ja E. Petranova)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna ja M. Szpunar)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (EYVL L 75, s. 29) 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan rikkominen — Rautatieinfrastruktuurin käyttöoikeutta koskeva hinnoittelujärjestelmä — Suoraan rautatieliikenteen harjoittamisesta aiheutuvien kustannusten käsite — Maksut, jotka ylittävät suoraan rautatieliikenteen harjoittamisesta aiheutuvat kustannukset — Direktiivin 2001/14/EY 8 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytykset

Tuomiolauselmä

- 1) Bulgarian tasavalta ei ole noudattanut rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.10.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/58/EY, 7 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se sallii, että vähimmäiskäyttömahdollisuuksista ja radan käyttömahdollisuuksista palveluihin pääsyä varten perittävien infrastruktuurimaksujen laskentaan sisällytetään kustannukset, nimittäin henkilöstön palkat ja sosiaaliturvamaksut, joiden ei voida katsoa aiheutuvan suoraan rautatieliikenteen harjoittamisesta.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio, Bulgarian tasavalta ja Puolan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 174, 16.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 13.2.2014 (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Airport Shuttle Express scarl ja Giovanni Panarisi (asia C-162/12) sekä Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl ja Gianpaolo Vivani (asia C-163/12) v. Comune di Grottaferrata

(Yhdistetyt asiat C-162/12 ja C-163/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 49, SEUT 101 ja SEUT 102 artikla — Asetus (ETY) N:o 2454/92 — Asetus (EY) N:o 12/98 — Palvelu, jossa vuokrataan autoja kuljettajineen — Kansallinen ja alueellinen säännöstö — Kuntien myöntämä lupa — Edellytykset — Täysin jäsenvaltion sisäiset tilanteet — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Kysymysten tutkittavaksi ottaminen)

(2014/C 93/07)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisuja pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasioiden asianosaiset

Kantajat: Airport Shuttle Express scarl ja Giovanni Panarisi (asia C-162/12) sekä Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl ja Gianpaolo Vivani (asia C-163/12)

Vastaaja: Comune di Grottaferrata

Muu osapuoli: Federnoleggio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnöt — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — SEUT 26, 49 ja 90 artiklan, SEU 3 artiklan, luettuna yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan ja SEUT 3, 4, 5 ja 6 artiklan kanssa, SEUT 101 ja 102 artiklan sekä edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltiossa 23.7.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2454/92 (EYVL L 251, s. 1) ja edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltiossa 11.12.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 12/98 (EYVL L 4, s. 10) tulkinta — Autonvuokrauspalvelu kuljettajineen — Kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan tämän palvelun suorittamisen edellytykseksi kuntien myöntämä lupa ja jossa edellytetään, että tällaisen luvan haltijan ajoneuvot on säilytettävä luvan myöntäneen kunnan alueella sijaitsevalla varikolla ja että palvelu on aloitettava ja päätettävä kyseisellä alueella

Tuomiolauselma

Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italia) 19.10.2011 ja 1.12.2011 tekemillään päätöksillä esittämiin ennakkoratkaisupyntöihin (yhdistetyt asiat C-162/12 ja C-163/12) siltä osin kuin ne koskevat SEUT 49 artiklan tulkintaa. Ennakkoratkaisupyynnöt on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin ne koskevat muiden unionin oikeuden määräysten tulkintaa.

(¹) EUVL C 165, 9.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.1.2014 (Finanzgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyntö) — DMC Beteiligungsgesellschaft mbH v. Finanzamt Hamburg-Mitte

(Asia C-164/12) (¹)

(Verotus — Yhteisövero — Henkilöyhtiön osuuksien siirtäminen pääomayhtiöön — Kirjanpitoarvo — Osa-arvo — Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehty sopimus — Piilevien arvonnousujen välitön verotus — Erilainen kohtelu — Pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitus — Jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttäminen — Oikeasuhteisuus)

(2014/C 93/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

Vastaaja: Finanzamt Hamburg-Mitte

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyntö — Finanzgericht Hamburg — EY 43 artiklan (josta on tullut SEUT 49 artikla) tulkinta — Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhtiöt siirtävät kotimaiseen pääomayhtiöön yhtiömiesosuuksia apporttina kyseisen yhtiön yhtiöosuuksia vastaan — Lainsäädäntö, jonka mukaan siirretty pääoma on tällaisessa tapauksessa kirjattava pääomayhtiön taseeseen todellisen arvon eikä kirjanpitoarvon mukaisena, jolloin piilevät varat tulevat näin verotettaviksi — Mahdollisuus maksaa kyseessä olevat verot viitenä vuosimaksuna, mikäli maksujen suorittamisesta annetaan takaus

Tuomiolauselma

1) SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttämistä koskevalla tavoitteella voidaan oikeuttaa jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan pääomayhtiön, jonka kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, pääomaan siirretyt kommandiittihtiön varat on arvostettava osa-arvoonsa, minkä johdosta näiden varojen piileviä arvonnousuja, jotka ovat syntyneet kyseisessä jäsenvaltiossa, verotetaan ennen niiden tosiasiallista realisoitumista, kun mainittu valtio ei tosiasiaa voi käyttää verotusvaltaansa näihin arvonnousuihin nähden niiden todellisen realisoinnin hetkellä, mikä on kansallisen tuomioistuimen ratkaistava.

2) Jäsenvaltion lainsäädännöllä, jossa säädetään jäsenvaltion alueella syntyneiden piilevien arvonnousujen välittömästä verotuksesta, ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttämistä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, jos verovelvolliselle asetettu velvollisuus antaa pankkitakaus silloin, kun tämä valitsee maksunlykkäyksen, on suhteutettu veron kantamatta jäämistä koskevaan todelliseen riskiin.

(¹) EUVL C 217, 21.7.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 30.1.2014 (Conseil d'État'n (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyntö) — Aboubacar Diakite v. Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Asia C-285/12) (¹)

(Direktiivi 2004/83/EY — Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman myöntämistä koskevat vähimmäisvaatimukset — Henkilö, joka voi saada toissijaista suojelua — 15 artiklan c alakohhta — Siviilihenkilön henkeä tai ruumiillista koskemattomuutta uhkaava vakava ja henkilökohtainen vaara, joka johtuu mielivaltaisesta väkivallasta aseellisen selkkauksen yhteydessä — Maan sisäisen aseellisen selkkauksen käsite — Itsenäinen tulkinta suhteessa kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen — Arviointiperusteet)

(2014/C 93/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Aboubacar Diakite